

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 36-4

Lord Palmerston was de minister-president van Engeland tijdens de regering van Koningin Victoria. Op zekere dag liep hij over de Westminster Bridge toen hij een huilend meisje aantrof temidden van een grote plas melk. Hij vroeg het kind wat er gebeurd was en het meisje zei schokschouderend dat ze de melk voor haar mamma had moeten meebrengen, maar die had laten vallen. Palmerston wilde graag helpen, maar had nog geen kwartje op zak. 'Luister,' zei hij tegen het arme schaap. 'Morgen loop ik hier weer rond dezelfde tijd. Als jij er morgen ook bent, dan geef ik je geld voor een paar flessen melk.' De volgende dag zat Palmerston in een belangrijke kabinetsvergadering. Opeens herinnerde hij zich met een schok zijn belofte aan het ongelukkige meisje. Zonder uitleg te geven verontschuldigde hij zich en stormde de zaal weer uit...Dat kind had die avond genoeg melk voor de week.

Wat is het fundament?

Waar draait het allemaal om in dit leven? Gaat het misschien om werk en het juiste gebruik van onze talenten? Werk en talenten zijn zeker nodig, maar zijn niet het antwoord. Gaat het dan om een goede levenshouding? Om de juiste doctrines en goede gedachten? Deels wel. Als de basis niet klopt en een mens de verkeerde dingen denkt, dan gaat er zeker van alles mis. Toch gaat het uiteindelijk veel verder dan dat. Paulus gaf het overduidelijk aan toen hij zei: 'Al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen, al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, en gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trots op zijn, als ik de liefde niet had, dan zou het mij niet baten.' * Jezus zei niet dat de wet van het Oude Testament verkeerd was, maar ging verder dan de wet. Hij gaf ons een nieuw gebod, het grootste gebod, het gebod om lief te hebben. En met die maatstaf worden wij ook geoordeeld. God ziet ons hart. Doen we wat we doen uit liefde? Durven we wat van ons leven te offeren voor het geluk van een ander? Dat klinkt mooi, maar in de praktijk is het moeilijker dan we denken. Zo zijn er mensen die alle juiste dingen doen en zeggen. Ze gaan naar de juiste plaatsen, lezen de juiste boeken en zeggen altijd wat er van hen verwacht wordt. Maar diep van binnen zijn ze dor en ongelukkig. Het vruchtbare licht van Gods ware liefde kan hen maar niet bereiken. Er groeien teveel doornstruiken en er liggen teveel stenen in de weg die het licht blokkeren. Eigen wil. Zelfzucht. Eigengerechtigheid. Het zijn onze zwakten en ze zijn niemand vreemd, maar ze houden ons weg van nederige gebrokenheid en de liefdevolle en vergevende liefde van Christus. Als wij voor God staan aan het eind van ons leven wordt ons leven beoordeeld op de manier waarop wij hebben geleefd. Hebben wij liefgehad of was ons leven gebouwd op een heel ander fundament? Gelukkig maar dat God ons door en door kent. Hij verwacht niet van ons dat wij daar volmaakt in slagen, maar Hij verwacht wel van ons dat wij ons de liefde tot doel stellen en er steeds weer naar terugkeren, hoe vaak we ook van ons voetstuk mogen vallen. In het Onze Vader staat: "Uw wil geschiede op aarde, zoals in de Hemel". Hoe geschiedt Gods wil in de hemel? Gods wil is liefde. In de hemel volgt niemand zijn eigen, egoïstische plannetjes. Wij kunnen ons er dus maar beter op gaan instellen dat God dat uiteindelijk ook van ons verwacht. Elke dag moeten we weer meer leren over hoe wij Gods wil hier op aarde kunnen vervullen, zoals dat nu al in de hemel gebeurt.

*1 Korinthe 13